

[Hans Knudsen.]

beregning end den nuværende med den alt for stærke progression. Om det er muligt at gå over fra den nuværende progressive beskatning til en proportional beskatning med bibeholdelse af de nuværende regler for skattefradrag, er måske meget tvivlsomt. Jeg forstår derfor godt, at den højtærede finansminister nu ved genfremsættelsen ikke har foretaget nogen ændring i forslaget i så henseende. Hvis han skulle det, måtte han jo netop fravige den store fordel, der ligger i den lave beskatningsprocent på de 17. Men vi skal fra vor side fortsat være villige til at deltage i et udvalgsarbejde, også med henblik på at søge frem og finde andre veje til at klare dette meget vigtige problem — hvis sådanne veje kan findes.

Vi må også, ligesom den højtærede finansminister har gjort det, tage visse forbehold med hensyn til de foreslåede regler for afskrivninger på varelagre og vel navnlig på maskiner. Forslaget her må være et forhandlingsgrundlag, og vi erkender, at det ville være forkert på nuværende tidspunkt at ændre ved de tidligere fremsatte forslag, før vi i hvert fald har set betænkningen fra det nedsatte afskrivningsudvalg. Jeg er principielt enig i, at vi bør have så gode afskrivningsregler, at vi også skattemæssigt kan begunstige moderniseringer og udvidelser i vort erhvervsliv, når hensigten hermed er at skabe ny produktion eller produktionsudvidelse.

Vi er, og det må vist gælde alle partier i denne sal, dybt interesseret i at understøtte enhver bestræbelse, der går ud på at fremme beskæftigelsen og øge produktionen. Men når dette er sagt, vil jeg også tilføje, at det er urationelt at give sådanne begunstigelser gennem afskrivningsregler, at skatteydere kan blive fristet til at udskifte maskiner og andet driftsmateriel alene i den hensigt at opnå en skattemæssig fordel, uden at der samtidig indvindes noget i retning af større produktion eller øget beskæftigelse.

Jeg tænker her særlig på den nuværende regel om realisation af driftsmateriel, hvor

30 pct. af den fortjeneste, der indvindes ved salget, er skattefri. Det er en afskrivningsregel, som efter min mening har overlevet sig selv, og som snarest bør ændres. Men lad os nu se, hvad afskrivningsudvalget kommer til. Jeg håber — og det forstår jeg af den højtærede ministers skriftlige fremsættelse — at vi snart kan se udvalgets betænkning, og jeg er indforstået med, at det er rimeligt, at denne betænkning må danne grundlag for udvalgets arbejde med dette problem.

Jeg håber, at det kommende arbejde først og fremmest kan koncentreres om de hovedspørgsmål, som den højtærede finansminister har peget på. Selv om der fra flere partiers side er rejst mange indvendinger mod kapitalvindingsskatten, håber jeg, at det alligevel ikke er ensbetydende med, at der ikke kan skabes flertal for visse reformer på dette område. Der er vel ingen, der vil bestride, at vi savner en beskatning af visse former for erhvervelser eller indtægter. Der er til eksempel visse gevinster, hvor man meget vanskeligt kan skelne imellem, om det er en spekulationsgevinst, der skal indkomstbeskattes, eller om det blot er en kapitalvinding, der nu er helt fritaget for indkomstskat. Hvis man til eksempel køber en fast ejendom, der stiger i værdi, er det uhyre vanskeligt for skattevæsenet at skelne imellem, om det har drejet sig om et spekulationskøb, eller det blot har været en kapitalanbringelse uden spekulationshensigt. Men det er dog ikke det værste. Langt værre er det, at indkomstbeskatningen, hvis spekulationshensigt bliver fastslået, kan virke helt urimelig, fordi måske mange års værdistigning skal indkomstbeskattes på et enkelt år oven på en normal indkomst og efter en så progressiv skala, at beskatningen kan sluge hele fortjenesten og endda mere til. En fast beskatning af sådanne kapitalvindinger ville være mere rimelig end det nuværende system.

Det kan heller ikke være rigtigt, at vort skattesystem fortsat skal give pengeanbringelser den mærkelige forskelsbehandling, at